UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Prima e[st] p[re]p[ar]atio ornatiue dispositio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

ſ. dn̄i aduent⁹ qui eſt ſūme deſiderabilis. ſ.
aduēt⁹ in mēte. Quid ēm̄ deſiderabili⁹ ēē
pōt eo in q̄ ſunt oīa deſiderabilia: et ꝓpter
quē finalr̄ habēdū cetera oīa ꝯſiderabilia
ſunt. Aug⁹. Auge dn̄e deſideriū ⁊ da q̄d
peto: q̄m ſi cūcta q̄ feciſti dederꝫ mihi non
ſufficit ſeruo tuo niſi teipm̄ dederꝫ. Bern̄.
in ſer. de triplici innouatiōe. In p̄mo aduē
tu venit in carne ⁊ īfirmitate. In h̄ medio
in ſpū ⁊ ꝟtute. In vltio in glīa ⁊ maieſta-
te. Aduēt⁹ ſiq̄dē iſte medi⁹ via q̄daȝ eſt ꝑ
quā ⁊ p̄mo venit ad vltimū. In p̄mo fuit
chr̄s redemptio nr̄a. in vltio apparebit vita
nr̄a. In iſto reqeſeſt ⁊ ꝯſolatio nr̄a. Idē
ſup Can̄. ſer. lxxxv. Magnuȝ bonū q̄rere
deū. Ego h̄ nulli in bonis aīe ſcdm̄ exiſti-
mo: nō pedū aūt paſſib⁹ ſꝫ deſiderijs q̄rit
de⁹. Hec ille. Miſerrim⁹ ꝓfecto q̄ huc di
uinū aduentū nō deſiderat: q̄ ad ipm̄ re-
cipiendū nō ſe p̄pat. Aug⁹. Ve miſere aīe
q̄ chr̄m n̄ q̄rit nec amat/arida manet ⁊ mi
ſera. Hec ille. Hora ē igit̄ vt nos p̄pem⁹ i
hoc ſacro tp̄e vt ipm̄ dn̄m in mentib⁹ no-
ſtris recipe valeam⁹. Hec aūt p̄patio nō
corpis ſed cordis ē: q2 ⁊ corde q̄redus eſt
de⁹: ⁊ cor nr̄m ipe q̄rit ⁊ in nr̄o corde dig̃
bitare. De p̄mo Sap. j. In ſimplicitate
cordis q̄rite illū. Et Deut. iiij. Inuenies
eū ſi tn̄ toto corde q̄ſieris. De ſcdo puer.
xxiij. Fili p̄be mihi cor tuum. De tertio
Eph. iij. Interiorē hoiem hitare chr̄m ꝑ
fidē in cordib⁹ vr̄is. Sūt igit̄ corda p̄pan
da vt dn̄m ieſū ſp̄ualr̄ ſuſcipiam⁹. Et hoc
triplici p̄paratiōe

Prima ē p̄patio ornatiue diſpoſitiōis.
Scd̄a eſt aperitiue affectiōis.
Tertia eſt ꝯfirmatiue vnionis

Prima igitur ē p̄patio ⁊c.

Nō em̄ hitare vult niſi i corde mūdo ⁊ or
nato. Ps. Tu aūt in ſcto habitas. Videm⁹
em̄ q̄m p̄ncipi terreno p̄pat hoſpitiū mū-
dū ⁊ ornatū: q̄nto magis celeſti regi p̄pan
dū eſt cor mūdū ⁊ ꝟtutib⁹ ornatū. Eſt aūt
hmōi diſpoſitio ornatiua neceria triplex

Prima eſt diſpoſitio inmūdoꝝ purgati-
ua. Greg. Si amic⁹ diues ⁊ potēs domū
veſtrā intraret: cū oī freq̄ntia tota domus
mundaret̄. Tergat ḡ ſordes praui opis q̄
deo p̄pat domū cordis. Haymo ſup Joā.
Dn̄m deū tuū ſuſcepturꝰ habitaculū cor-
dis tui emūda ꝯſciam tuā ab opib⁹ mor-
tuis ⁊ a ſupfluis ⁊ imūdis cogitatōib⁹. q2
mūdus ibitator: mūdā querit domū. Et
Bern̄. ſer. de aduētu. Sicut ad opandaȝ
ſalutē in medio terre ſemel venit in carne
viſibil̄ de⁹: ita q̄tidie ad ſaluādas aīas ſin
guloꝝ in ſpū venit ⁊ inuiſibil̄. Nec te opor
tet o hō maria trāſire: n̄ penetrare nubes:
nō trāſalpinare neceſſe ē. Vſqꝫ ad temet-
ipm̄ occurre q̄m ꝓpe eſt ꝟbū in ore tuo ⁊ in
corde vſqꝫ ad oris cōfeſſionē ⁊ cordis cō-
pūctionē: accurre vt ſaltē exeas de ſterq̄li-
nio miſere ꝯſcie: q̄m idignū eſt illic autorē
puritatꝫ itrare. Hec ille. Scd̄a ē diſpo
ſitio neceſſaria ordinatiua. In hoſpitio ei
principis reqrunt̄ vtenſilia ⁊ paramenta.
Nec em̄ ſufficeret mūdatio. Domū ei mū
dā ſi vacans fuerit pōt ſpūs imūd⁹ inha-
bitare: vt habetur Matth. xij. et Luc. xj.
Exo. xx. In om̄i loco in quo memoria fu-
erit nomis mei veniā ad te ⁊ bn̄dicam ti-
bi. Quid aūt hoſpiti chriſto ꝓuidendum
ſit/figurat̄. iiij. Reg. iiij. vbi de heliſeo ꝓ-
pheta dt mlier ſunamitꝫ viro ſuo. Aniad-
uerto q̄ vir dei ſanct⁹ eſt iſte qui tranſit ꝑ
nos frequēter. Faciamus ḡ cenaculū par-
uum ⁊ ponam⁹ ei in eo lectuluȝ ⁊ menſam
et ſellam ⁊ cādelabrū: vt cum venerit ad
nos maneat ibi. Hec ibi. Sunamitꝫ inter-
pretat̄ miſera vel captiua: mortificans vel
mortificata. et cōueniēter ſigt̄ animā ratio
nalem adhuc in corpe exiſtentē que miſe-
ra eſt ⁊ captiua. quia vt dicit̄ Sap. ix. Cor
pus quod corrūpit̄ aggrauat animā. De-
bet etiā eſſe mortificans corpus ⁊ morti-
ficata q̄ ad affectiones ſenſuales. Col. iij.
Mortificate mēbra veſtra que ſunt ſuper
terrā: fornicationē: imūdiciā: libidinē: cō
cupiſcētiam malā: ⁊ auariciā que eſt ſimu
lacroꝝ ſeruitus. Heliſe⁹ aūt interp̄tat̄ de-
us meus ſaluator. Ideo cōueniētiſſime fi
guram chr̄i gerit. Si ḡ veꝝ heliſeū. i. chri
ſtum vis habere hoſpitē: prepara p̄mo ſi-
bi cenaculū paruulū. i. cor hūile. Aug⁹. ix.
confeſ. O q̄ꝫ ſuauis es dn̄e: humiles cor-
de ſunt dom⁹ tua. Secundo p̄para lectu-
lum. i. cor quietū/in quo ipſe domin⁹ vt in
lectulo quieſcat. quia vt dicit Ps. In pa-
ce factus eſt locus eius. Cant. j. Lectul⁹
noſter floridus. Eſt aūt cōſciencia tranq̄l-
la ſiue quieta (vt dicit Hugo li. conſciētie)

que om̄ibꝫ eſt dulcis: nulli grauis: vtens
amico ad gratiam: inimico ad patientiaꝫ:
cunctis ad beniuolentiam: quibus poteſt
ad beneficentiam: ſeipſa ad iuſticiam. Hec
ille. Tertio p̄para ſellam. i. ſpei ſoliditatẽ.
Sedens quidẽ in ſella nec omnino erectꝰ
eſt neqꝫ prorſus inclinatus ſiue depreſſus.
Sic ſpes nec om̄o eleuat cor ꝑ omnimodã
ſecuritatẽ nec illud ſinit prorſus deprimi ꝑ
deſperationẽ. Securitas em̄ ſiue certitudo
ſpei eſt excluſiua deſperationis: diffidẽtie:
ſed non timoris. Imo timor eã concomi/
tat᷑ Pſ. Bñplacitum eſt dño ſuꝑ timẽtes
eũ et in eis q̇ ſperant ſuꝑ miſericordia eiꝰ.
Nota quõ ſpem ⁊ timorẽ coniũgit. Quar
to p̄para menſam. i. obedientiã. Sicut em̄
menſa recipit cibaria ⁊ iterꝝ ꝺ menſa ſumũ
tur vt inde ori applicent᷑: ſic obedientia re/
cipit iniuncta mandata/ ⁊ de obedientia p̄/
cedit iniunctoꝝ impletio que ẽ quaſi cibus
chr̄i. i. gaudium eius Eſa. lxv. Gaudebo ĩ
ꝑplo meo. i. mihi per obedientiã ſubdito.
Joan. iiij. Meus cibꝰ eſt vt faciã volunta
tem eius q̇ miſit me. vt faciã inqu[illegible]tam ꝑ
me q̃ per membra mea Ecci. xxix. Tranſi
hoſpes ⁊ orna mẽſam. Quinto p̄para can
delabrũ. i. rectã cordis intentionẽ. Sic em̄
candelabrũ ſuſtinet ⁊ portat lumẽ: ſic intẽ
tio recta ſuſtinet ⁊ dirigit lumen virtuoſe
opationis. Hec eſt aũt rectitudo intẽtio/
nis vt fiat opus bonum ꝓpter gl'iam dei.
Mat. v. Sic luceat lux vr̃a corã hominibꝫ
vt vi. ope. ve. bona ⁊ gl'ificent p̄rem veſtrũ
⁊c. Pſ. Deꝰ glorificat᷑ in concilio ſanctoꝝ
i quibꝫ. ſ. habitat deus. Sic itaqꝫ oportet
deo p̄parare cor humile: quietũ: ſperans ĩ
dño: obediẽs ⁊ in dei gloriã tendẽs Treñ.
iij. Leuemus ſcꝫ in deũ ⁊ eius gl'iam cor/
da nr̃a cum manibꝫ. i. opibꝫ Hierem. xxxj.
Dirige cor tuũ in viã rectã. ¶ Tertia ẽ diſ
poſitio ornamentoꝝ cuſtoditiua ne ſcꝫ ali
q̃ feditate maculent᷑: vel etiã ne hoſtes cõ/
trarij ibidem ingrediant᷑. Eſt em̄ cor mun
dũ ⁊ ornatũ diligenter cuſtodiendũ Pro/
uerb. iiij. Omni cuſtodia ſerua cor tuũ q̄m
ex ipo vita ꝓcedit. Bern. A corde tanqꝫ a
radice ꝓcedunt bona ⁊ mala.

Scḋa eſt preparatio ape/

ritiue affectionis. Eſt em̄ cor ornatũ ⁊ i ſe
diſpoſitũ deo aperiendũ. ij. Mach. j. Ada
periat dñs cor vr̃m ⁊c. Et Apoc. iij. Ecce
ego ſto ad oſtiũ ⁊ pulſo ſi q̇s audierit vocẽ
meã ⁊ aperuerit ianuã intrabo ⁊c. et Can.
v. petit ipſe ſibi aperiri di. Aperi mihi ſo/
ror mea/ amica mea/ columba mea ⁊c. Vi
de q̃ dulciter inuitat. Et reuera inuitatio
tã dulcis ⁊ denominatiões tã gratioſe q̇bꝫ
ſponſam ſuã vocat debẽt cor humanũ mul
tũ tangere ⁊ incitare vt ſeipm aperiat ꝑ ſan
ctũ deſideriũ. Cordis aũt materialis diſ/
poſitio figurat q̃liter debeat eẽ mens aper
ta. Eſt em̄ cor latũ ſuperiꝰ ⁊ ſtrictũ inferiꝰ
ꝑ qḋ ſignat᷑ ꝙ debet eẽ ſtrictũ ⁊ clauſũ cir
ca iferiora ⁊ latũ ⁊ aptuꝫ ad ſuꝑiora Col.
iij. Que ſurſũ ſunt ſapite nõ q̃ ſuꝑ terram
Itẽ cor eſt triãgulatũ ꝑ qḋ ſignat᷑ ꝙ mẽs
hũana debet eẽ apta ad tria. ¶ Primo ad
mandatoꝝ intelligentiã ſiue mẽoriã Ecci.
iij. Que tibi p̄cepit deꝰ cogita ſemꝑ. Deu.
vj. Erũt verba hec q̃ ego p̄cipio tibi ĩ cor
de tuo. ¶ Scḋo ad exequendoꝝ diligen/
tiã. ij. Para. xix. Cum diligentia cũcta faci
te. Ibidẽ. Confortamini ⁊ agite diligent᷑ ⁊
erit dñs vobiſcũ in bonis. et Col. iij. Oĩa
cũqꝫ facitis ex anio opamini ſic dño ⁊ non
hoibꝫ: ſcientes ꝙ a dño accipietis retribu
tionẽ hereditatis. ¶ Tertio ad diuinoꝝ
donoꝝ effluentiã Treñ. iij. Bonũ eſt cum
ſilentio p̄ſtolari ſalutare dñi ſcꝫ vt cor cum
deſiderio expectet donum dei. Augꝰ. Qḋ
deſideras nõ vides: ſed deſiderãdo capax
eris. Lu. xij. Cum venerit ⁊ pulſauerit cõ/
feſtim aperiant ei. Greg. Huic confeſtim
aperimꝰ ſi hũc cũ amore ſuſcipimꝰ.

Tertia eſt preparatio con

firmatiue vnionis. Cor em̄ mundũ ornatũ
⁊ diſpoſitũ atqꝫ deo aptum ẽ ipi deo fir
miter vniendũ ⁊ ſtabiliendũ Eccs. xj. In
bono ſit cor tuũ. Heb. xiij. Optimũ ẽ grã
ſtabilire cor. Ecci. v. Eſto firmus ĩ via dei
Pſ. Mihi aũt adherere deo bonũ ẽ. Hec
vtiqꝫ adheſio ꝯfirmat cor humanũ in bo/
no eo ꝙ ipm vnit. Nam ſꝫm phos: virtus
vnita fortior eſt ſeipa diſperſa. Et ſic dicit᷑
j. Cor. vj. Qui adheret deo vnus ſpũs ẽ
Vñ ptꝫ ꝙ in corde ſic vnito habitat deus.
Vt igit᷑ ĩ h̄ ſacro tp̄e dñm hr̄e poſſis ĩ cor
de tuo ꝑ aduentũ eiꝰ ſpũalem ſtudẽ p̄pa/
rare cor tuũ. Nã ſic dr̄ Prouer. xvj. Hoĩs
eſt animũ p̄parare. Nihil vtiqꝫ ꝓdeſſet no